

Der kan næppe være tvivl om, at man langt overvurderer den stigning i importen, der kan blive følgen af en frigivelse. Situationen i dag kan ikke sammenlignes med årene umiddelbart efter krigen. Der findes absolut ingen pengeregighed mere, der kunne tjene som stimulans til uventet stor forøgelse af importen. Desuden er forsynings- og prisforholdene af en sådan art, at de importerende virksomheder, både af hensyn hertil og fordi man har tillid til det af Marshallorganisationen støttede program, ikke vil forcere indkøbene udover det normale behov.

Løvrigt må samarbejdet indenfor Marshallorganisationen også forudsætte en positiv og tillidsfuld indstilling fra dansk side. Rådsbeslutningerne kan ikke opfattes anderledes end, at organisationens autoritet vil blive sat ind overfor de lande, der ikke måtte gennemføre tilfredsstillende foranstaltninger til afbalancering af vore indrømmelser, og at også dens økonomiske midler vil blive sat ind, hvis der for enkelte lande, der ellers har vist god vilje, skulle opstå skævheder i betalingsbalancen, der ikke kan udlignes indenfor rammerne af den udvidede intereuropæiske betalingsordning.

Forhandlingerne i handelsministeriet har været baseret på den — af os ikke accepterede — forudsætning, at der ikke kunne blive tale om i nævneværdigt omfang at drøfte andre varer end de i forslagene til Paris nævnte, og at der således kun skulle forhandles om eventuel overførsel af varer fra globallisten og den betingede regionalliste til den ubetingede regionalliste.

Provinshandelskammeret er ikke enig i dette principielle oplæg. Efter de foreliggende beregninger kan man gøre op, hvor stort et beløb der mangler på hver af de 3 kategorier:

næringsmidler og foderstoffer,
råvarer og
bearbejdede varer.

Et foreløbigt overslag, der (teoretisk) forudsatte hele den betingede regionalliste overført til ubetinget regionalliste, viste, at der manglede henholdsvis 4,1 mill. dollars, 37,8 mill. dollars og 74,0 mill. dollars, hvis man går ud fra 1948-importen som beregningsgrundlag.

Direktoratet for vareforsyning har nu ganske vist forelagt importskøn for 1950, der medfører en betydelig forskydning af disse relationer til fordel for handelsministeriets forslag. Disse skøn er ikke overfor erhvervenes hovedorganisationer blevet dokumenteret, og såvidt vi kan bedømme, kan de efter sagens natur ikke være andet end usikre og hypotetiske. Disse vurderinger er desuden irrelevante i den foreliggende situation, eftersom man under forhandlingerne i Paris stilles overfor krav, der må honoreres ud fra import, der faktisk har fundet sted, og det må formodentlig sige, at importen i 1948 vil være det almindelige sammenligningsgrundlag.

Vi har allerede under forhandlingerne i handelsministeriet og udenrigsministeriet påpeget det uheldige i, at vor samhandel med samtlige Marshalllande — også de af Danmark undtagne — benyttes som beregningsgrundlag, medens liberaliserings-tallene selvfølgelig kun kan beregnes på basis af importen fra de lande, som vore forslag agtes anvendt på. Derfor mener vi, at forhandlingerne med forbeholdslandene — Belgien, Schweiz, Vesttyskland og eventuelt Italien — bør fremskyndes, idet der også for disse landes vedkommende findes vareområder, der med fordel for Danmark kan liberaliseres. Som et enkelt eksempel skal vi blot nævne valseværksprodukter fra Belgien.

Det forslag, som Provinshandelskammeret fremsendte til rigsdagens vareforsyningsudvalg den 10. oktober, var både forsigtigt og moderat. Selvom vi mener, der må vises nogen dristighed, og at vi ikke som det eneste land kan afvise enhver risiko, er vi stadig tilbøjelige til at følge den tidligere angivne linie, og vi mener, at dette kan gøres, samtidig med at vi følger OEECs program.

Selvfølgelig bør sund og naturlig dansk produktion ikke udsættes for unødige vanskeligheder. Derfor har vi ikke principielle indvendinger imod, at man først søger at frigøre importen af råvarer, halvfabrikata og lignende varer af betydning for dansk produktion. For den indenlandske produktion vil en sådan linie have den fordel, at man kan indstille sig på nogenlunde fuld udnyttelse af kapaciteten, inden de næste skridt med henblik på yderligere frigørelse skal tages. Man bør her ikke glemme, at de foranstaltninger, som der nu forhandles om, kun er foreløbige, og at de meget snart skal udvides med en langt videregående liberalisering, som allerede er vedtaget af OEECs råd.